

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 16. maj 2006

CAP/ J.nr. 222-1874

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 4. maj 2006 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 192 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 192:

” Ministeren bedes kommentere henvendelse af 26. april 2006 om handicap-hjælperes ansættelsesforhold fra Kristelig Fagbevægelse, jf. alm. del - bilag 287.”

Svar:

Det kan oplyses, at efter serviceloven er der bl.a. en ret til at modtage tilskud til ansættelse af hjælp i hjemmet efter f.eks. efter § 76, stk. 2, hvis der er behov for hjælp i mere end 20 timer om ugen. Der er desuden, hvis der er tale om et omfattende behov for pleje-, omsorgs, overvågnings- eller ledsageopgaver og hvis den pågældende har et aktivitetsniveau, der berettiger til en ganske særlige støtte, mulighed for hjælpeordning efter servicelovens § 77. Kommunerne kan ikke påtvinge en borger en hjælpeordning.

Det fremgår klart af servicelovens § 77, stk. 2, at modtageren af tilskuddet skal kunne administrere hjælpeordningen – herunder varetage arbejdsgiveransvaret. Brugere af ordningerne kan dog – som det fremgår af vejledning om sociale tilbud til voksne med handicap – eventuelt aftale med kommunen at kommunen står for lønudbetaling, indbetaling af ATP, feriepenge m.v. Brugeren kan også indgå en aftale med et privat firma om at varetage disse opgaver.

Intentionen med hjælpeordningerne er netop at sikre, at borgerne får mulighed for at leve et så almindeligt og uafhængigt liv som muligt. Det er derfor et væsentligt led i ordningen, at den handicappede selv får muligheden for at tilrettelægge, hvordan og hvornår hjælpen skal ydes. Dette er baggrunden

for, at ansættelsesforholdet, og herunder hjælpernes kvalifikationer, arbejdstid m.v., er en sag mellem brugeren og hjælperne.

Det er på den baggrund min opfattelse, at det er en forudsætning for at hjælpeordningen kan opfylde den handicappedes behov for hjælp, at ordningen kan tilrettelægges så fleksibelt som muligt. Jeg mener derfor ikke, at det vil være til gavn for brugerne af ordningen, at der fastsættes meget faste regler for aflønning osv. i lovgivningen. Det fremgår dog af Vejledning om sociale tilbud til voksne, at der normalt bør tages udgangspunkt i almindelige regler i overenskomst om aflønning af hjemmehjælperne m.v.

Jeg kan desuden oplyse, at uanset om hjælpen ydes efter servicelovens §§ 76 eller 77 har kommunerne en særlig pligt til at rådgive og vejlede mennesker med handicap, jf. servicelovens § 68. Dette ansvar omfatter også rådgivning og vejledning om arbejdsgiveransvaret.

Hvis der ydes støtte efter § 76, stk. 2, eller § 77, har kommunen desuden en pligt til at følge op og føre tilsyn, for dermed sikre sig, at borgeren får den nødvendige hjælp. Jeg kan henvise til retssikkerhedslovens § 16.

Kristelig Fagbevægelse skriver, at forsørgelsesgrundlaget i forbindelse med hjælpeordninger bliver offentligt tilskud. Dette må bero på en misforståelse. At man modtager et tilskud til at ansætte hjælp, eventuelt i den særlige situation, at kommunen ikke kan stille den fornødne hjælp til rådighed efter servicelovens § 76, stk. 1, har ikke nogen indflydelse på personens forsørgelsesgrundlag. Modtagerens forsørgelsesgrundlag kan – i lighed med personer, der får tilskud efter § 76, stk. 2, eller § 77, være en førtidspension eller eventuelt folkepension, lønindtægt eller SU m.m.

Kristelig Fagbevægelse skriver, at der ofte ikke er tilstrækkelige hjælpemidler i hjemmet til fysisk aflastning af hjælperne. Jeg kan henvise til, at retningslinierne i forhold til arbejdsmiljølovgivning er omtalt i pkt. 80 i socialministeriets vejledning om sociale tilbud til voksne med handicap fra 1998. Det gælder bl.a. regler om arbejdets udførelse, tekniske hjælpemidler m.v. Disse regler bør være kendt af de kommunale sagsbehandlere.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at KL har udarbejdet en vejledning om hjælpeordningerne, som netop har været i høring. Denne vejledning er rettet mod de kommunale sagsbehandlere. Med denne vejledning bliver der sat ekstra fokus på, hvilke elementer der bør indgå i den kommunale vejledning og rådgivning.

Samtidig har jeg taget initiativ til, at der udvikles en brugerhåndbog om hjælpeordningerne. Denne håndbog skal medvirke til at sikre, at brugerne har kendskab til de mange forskellige regler der gælder, når man skal fungere som arbejdsgiver for hjælpere.

Afslutningsvis skal jeg gøre opmærksom på, at Kristelig Fagbevægelse, sammen med de øvrige parter på området, vil blive indkaldt til et møde i ministeriet om muligheden for at udvikle nye modeller for hjælpeordninger. Jeg forventer, at dette møde kan afholdes inden sommerferien.

Eva Kjer Hansen

/Karin Munk Petersen